

tillægge ham Opdragelsesretten, naar den „skjønner, at han i Følge sine personlige og økonomiske Vilkaar vil kunne sikre det en bedre Opdragelse, end Moderen formodes at være i Stand til, og at der for Resten ikke er noget, som taler imod Opfyldelsen af Faderens Krav“.

Det er Ligheden for Loven paa et andet Omraade, der her søges gennemført. Nu arver det uægte Barn kun Moderen og er gennem Navnet kun knyttet til hendes Slægt, ligesom hun til Gjengæld har Opdragelsesretten. Forslaget er et betydeligt Skridt hen imod at stille Forældrene lige over for Barnet og omvendt. Gennemført er Synspunktet dog ikke; hvor det uægte Barn staar ved Siden af det ægte fødte, faar det ingen Arveret. Men som et Skridt hen imod større Retfærdighed maa det hilses med Paaskjønnelse. Og idet Lovforslaget indsætter Barnet i dets Familierettigheder over for Faderen og saaledes tvinger ham til at bære sin Del af Handlingens naturlige Følger, bliver det en Retfærdighedshandling imod Kvinden.

Hr. Tangs tredje Lovforslag handler om *Underholdsbidrag til forladte, separerede og fraskilte Hustruer og deres Børn*. Det gaar ud paa at tillægge den forladte Hustru, for saa vidt hun forsørger Familiens fælles Børn, væsentlig samme Ret, som i sidste Rigsdagssamling ved Lov blev tillagt den ugifte Barne-moder, til at faa Faderens Underholdsbidrag udbetalt af Øvrigheden, uden at det medfører nogen af Fattighjælpens Følger for hende. Den samme Ret kan efter Omstændighederne tillægges den fraseparerede og i visse Tilfælde den fraskilte Hustru.

Det vilde være ganske ønskeligt, om dette lille Lovforslag kunde give Anledning til en mere omfattende Drøftelse af de her omhandlede Kvinders Stilling, særlig af den fraskilte Hustrus Stilling. Efter den bestaaende Ret har den fraskilte Hustru under ingen Betingelser Ret til at blive forsørget af sin Mand. Dette gjør i mange Tilfælde hendes Ret til at kræve Skilsmisse t. Ex. paa Grund af Mandens Utroskab ganske betydningsløs, naar hun nemlig er ude af Stand til at sørge for sig selv, og der ikke er Formue at dele. Det ses heller ikke, hvorfor Manden skal slippe for sin Forsørgelsespligt, fordi han ved sin Utroskab bryder Ægteskabet og foranlediger dets formelige Ophør. Naar Ægteskabets Ophør udelukkende er en